

Список використаних джерел:

1. Кудилинский М.Н. Контроль как вид государственно-управленческой деятельности. Соотношение понятий «контроль» и «надзор» // Актуальные проблемы современного права. – 2015. – № 8. – С. 47-53.
2. Атаманчук Г.В. Теория государственного управления: Курс лекций. – М.: ОМЕГА-Л, 2015. – 567 с.
3. Алексеев С.С. Линия права. – М.: Статут, 2016. – 370 с.
4. Правовое регулирование государственного контроля: Монография / Отв. ред. А.Ф. Ноздрачев. – М.: ИЗиСП; Анкил, 2017. – 489 с.

Шабардіна Ю.В.

*кандидат економічних наук, доцент,
Чернігівський національний технологічний університет*

**ВИКОРИСТАННЯ КРАУДСОРСИНГУ
В ЕЛЕКТРОННОМУ УРЯДУВАННІ**

Економічна криза, що призвела до зменшення обсягу фінансування проектів у сфері розвитку електронного урядування, вимагає пошуку і впровадження в даній сфері новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, що допомагатимуть вдосконалити якість урядування, покращать взаємодію влади та громадян і не будуть обтяжливі для бюджету. До таких технологій відноситься краудсорсинг, який передбачає залучення широких мас населення до вирішення складних завдань. Краудсорсинг має на меті перевірку на реальність і дієздатність тих ідей, які закладаються в стратегії розвитку.

Краудсорсинг є поширеним явищем в іноземних країнах, які залучають новітні технології для ефективного державотворення, зокрема електронного урядування. Рівень розвитку електронного уряду напряму пов'язаний з розвитком демократичності та економічної стабільності в країні.

Так, Ісландія першою застосувала краудсорсинг у конституційному процесі. Урядом Великої Британії створено соціальну мережу Jolitics [5], яка дозволяє громадянам та соціальним групам лобювати свої інтереси у законотворчому процесі. Подібну функцію у США виконує крауд-платформа Pop Vox [7], яку відкрито для пропозицій до законопроектів, що знаходяться на розгляді Конгресі. У Фінляндії поправки до законів громадяни можуть ініціювати за допомогою е-ресурсу Open Ministry [6].

Особливість технології краудсорсингу в публічній політиці полягає в тому, що органи влади (на відміну від економічних суб'єктів) покладаються на користувачів не тільки в питанні формулювання потреб, а й у визначенні ефективних управлінських практик, які б задовольнили ці потреби з використанням інформаційних технологій.

Можна стверджувати, що на даний момент в публічній сфері найбільш поширені три види краудсорсингової діяльності:

- створення краудсорсингових ресурсів в умовах надзвичайних ситуацій;
- законотворчий краудсорсинг;
- вікі-співпраця органів влади та громадянського суспільства в регіонах і муніципальних утвореннях.

Україна також демонструє готовність до використання краудсорсингу. Яскравим прикладом краудсорсингової синергії в Україні стало поширення громадянських ініціатив, надання благодійної допомоги, збору коштів, обміну інформацією через соціальні мережі під час Революції Гідності та подальших військових дій. IT-волонтерство дозволило розробити новітнє програмне забезпечення для численних мережових ініціатив з пошуку зниклих осіб, оприлюднення документів та свідчень про злочини режиму, з надання медичної допомоги постраждалим, збору армійського спорядження тощо.

На принципах краудсорсингу команда волонтерів за підтримки Агенції електронного уряду разом із Міністерством економіки та Адміністрацією Президента у червні 2015 року створила портал державних електронних послуг iGov [4]. Основна мета якого отримання довідок та документів в електронному вигляді чи попереднє їх замовлення, без очікування в черзі.

Здебільшого в нашій державі спостерігається тенденція до розвитку громадських ініціатив і платформ локального рівня, а не національних та державних. Як приклад, проведення громадською платформою «Нова країна» стратегічних сесій в деяких містах України, під час яких громадяни мали змогу сформулювати стратегічне бачення розвитку відповідного регіону [3].

Перспективними напрямками застосування даного інструменту можуть бути залучення інвестицій, підтримка і розвиток малого бізнесу, створення нових високотехнологічних робочих місць тощо [1, с. 73].

Краудсорсинг може бути використаний для вивчення та врахування суспільної думки, а саме: під час підготовки пресконференцій перших осіб держави і визначення кола наболілих питань. До краудсорсингу можна віднести і такий ІКТ-інструмент як електронна петиція. Краудсорсинг може бути використано виконавчою владою для контролю за роботою комунальних служб та підприємств. За допомогою громадськості можна вести е-моніторинг виконання державних програм, дотримання законодавства, боротьби з корупцією [2; с. 353-354].

Основними труднощами і проблемами застосування краудсорсингу є необхідність кваліфікованої обробки значного масиву ідей, пошук стимулів для мотивації волонтерів, ймовірність перехоплення і першочергової реалізації ідеї конкурентами.

Однак, навіть беручи зазначене до уваги, краудсорсинг все одно виглядає привабливим інструментом електронного урядування. Підвищити ефективність краудсорсингових проектів в електронному урядуванні можливо, створивши відповідні умови. Перш за все, необхідно створити спеціальну Інтернет-платформу з єдиною базою даних про усі поточні

проекти. Використання краудсорсингових технологій потребує спеціального програмного забезпечення. Активний режим роботи, що означає щоденний моніторинг пропозицій, діалог з експертами, забезпечення прозорості результатів обговорення, мають забезпечувати так звані фасилітатори у вигляді штатних або залучених фахівців.

Поширення досвіду інших країн в практиці застосування краудсорсингових технологій в публічному секторі дозволяє створити відповідальне громадянське суспільство.

Список використаних джерел:

1. Кіреєва О. Краудсорсинг як інноваційний інструмент участі громадськості в публічному управлінні / О. Кіреєва // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2016. – Вип. 3(30). – С. 72-78.
2. Ковбасюк Ю.В. Краудсорсинг як інструмент публічної влади / Ю.В. Ковбасюк // Актуальні проблеми економіки. – 2016. – № 4(178). – С. 349-357.
3. Громадянська платформа нова країна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://novakraina.org/menu/proekti-z-rozvitku-gromad-ta-regioniv>
4. iGov [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://igov.gov.ua/>
5. Jolitics [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://twitter.com/Jolitics>
6. Open Ministry [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://openministry.info>
7. POPVOX [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.popvox.com/about>

Шкурат І.В.

*кандидат наук з державного управління, доцент,
Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди*

ОСНОВНІ ЕТАПИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Державне управління – відносно молода галузь наукового знання, яка швидко розвивається і є одним із найбільш важливим і перспективним напрямком сучасної наукової думки. Управління як діяльність існувало протягом всієї історії людства, а саме з того часу, як у людей виникла потреба у спільній праці. Незважаючи на те, що управління має давнє походження, його вивчення, тлумачення і використання набутих знань є однією із важливих потреб нашого сучасного життя.

Теорія державного управління довгий час розвивалась у руслі загальної політологічної традиції і лише в кінці XIX століття стала виокремлюватися в якості самостійної сфери наукових досліджень.

Предмету державного управління в Америці поклала початок розвідка, що вийшла під назвою «Дослідження управління», яку написав Вудро